

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 817/70

af 28. april 1970

om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forordning nr. 24 om den gradvise oprettelse af en fælles markedsordning for vin¹⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin²⁾ indebærer en ordning, der, for så vidt dens rækkevidde ikke er begrænset til andre produkter, også gælder for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder; den nævnte ordning indeholder især visse fælles regler for produktionen;

udviklingen af en politik til fremme af kvaliteten inden for landbruget og ganske særlig inden for vinavlen kan kun bidrage til en forbedring af markedsforholdene og hermed til en udvidelse af afsætningsmulighederne; indførelsen af fælles regler for produktionen og for kontrollen med kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder som supplement til forordning (EØF) nr. 816/70 falder inden for rammerne af denne politik og kan bidrage til virkeliggørelse af de ovenfor nævnte mål;

i forordning nr. 24, artikel 4, stk. 2, er der anført nogle faktorer, til hvilke der skal tages hensyn ved fastlæggelsen af fællesskabsbestemmelserne; de nævnte faktorer skal ifølge deres art og deres rækkevidde præciseres;

selv om der skal tages hensyn til de traditionelle produktionsbetingelser, er det nødvendigt, at der udfoldes fælles

bestræbelser for en harmonisering, hvad angår kvalitetskravene;

de faktorer, ved hvilke de enkelte kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder kan kendetegnes, skal opregnes og nærmere bestemmes;

indtil indførelsen af fællesskabsmetoder for undersøgelse af disse faktorer bør man holde sig til de analysemetoder, som ved denne forordnings ikrafttræden er fastlagt i bilag A til den internationale konvention om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vine af 13. oktober 1954; såfremt dette bilag ikke foreskriver nogen metode for undersøgelsen af de pågældende faktorer, finder de traditionelle metoder i de enkelte medlemsstater fortsat anvendelse;

for at beskytte producenterne mod illoyal konkurrence og forbrugerne mod forveksling og vildledning skal betegnelsen »kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde« forbeholdes de vine, som opfylder Fællesskabets forskrifter, uden at anvendelsen af specifikke traditionelle betegnelser herved udelukkes,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning er der fastsat særlige bestemmelser for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

Ved kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder – herafter kaldet »k.v.b.d.« – forstås vine, der opfylder denne forordnings forskrifter samt de til denne forordnings gennemførelse fastsatte forskrifter, og som er defineret i de nationale lovgivninger.

Artikel 2

1. Ved et bestemt dyrkningsområde forstås et vindyrkningsareal eller en samling af vindyrkningsarealer, hvor der produceres vine med særlige kvalitetskendetegn, og hvis navn anvendes til betegnelse for de vine, som hører til de i artikel 1 definerede vine.

¹⁾ EFT nr. 30 af 20. 4.1962, s. 989/62

²⁾ se side 1 i dette nr. af EFT

2. Hvert bestemt dyrkningsområde afgrænses nøjagtigt, så vidt muligt efter den enkelte parcel eller efter det enkelte vinareal. Ved denne afgrænsning, som foretages af vedkommende medlemsstat, skal der tages hensyn til de faktorer, der er medbestemmende for kvaliteten af de i de pågældende områder producerede vine, og navnlig til parcellernes eller vinarealernes jordbund og undergrund, klima samt beliggenhed.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat udarbejder en liste over de til produktion af hver enkelt k.v.b.d. egnede vinstoksorter på dens territorium, i hvilken liste kun de vinstoksorter af arten »vitis vinifera« må optages, der hører til de i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 16, nævnte anbefalede eller godkendte grupper.

2. Bestemmelserne i stk. 1 kan senere ændres af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. (2).

3. Vinstoksorter, som i henhold til stk. 1 ikke er anført i listen, skal fjernes fra alle parceller eller vinstokarealer, der er bestemt til produktion af k.v.b.d.

Uanset foranstående afsnit kan medlemsstaterne dog tillade forekomsten af vinstoksorter, der ikke er opført på listen, for et tidsrum af tre år, begyndende

- ved denne forordnings ikrafttræden for så vidt angår de bestemte områder, hvis afgrænsning på dette tidspunkt allerede har fået virkning,
- fra det tidspunkt afgrænsningen af det pågældende bestemte område får virkning, såfremt denne afgrænsning ved denne forordnings ikrafttræden endnu ikke har fundet sted,

på den betingelse, at disse vinstoksorter hører til arten *vitis vinifera* og at de ikke udgør mere end 20 % af de pågældende parcellers eller de pågældende vinarealers bestand af vinstoksorter.

4. Senest efter udløbet af den i stk. 3 nævnte frist må alle til produktion af k.v.b.d. bestemte parceller eller vinarealer kun bære vinstoksorter, som er anført i den i stk. 1 nævnte liste. Overtrædelse af den sidstnævnte bestemmelse medfører, at alle vine, der produceres af druer høstet på denne parcel eller dette vinareal, mister retten til betegnelsen k.v.b.d.

Artikel 4

For de dyrkningsmetoder, der er nødvendige for at garantere en optimal kvalitet af k.v.b.d., fastsættes der af vedkommende medlemsstat egnede bestemmelser.

I en vinavlszone kan der kun vandes med den pågældende medlemsstats tilladelse. Denne tilladelse kan kun meddeles, såfremt de økologiske betingelser berettiger det.

Artikel 5

1. a) K.v.b.d. må kun produceres af inden for det bestemte dyrkningsområde høstede druer af de i listen i henhold til artikel 3, stk. 1 anførte vinstoksorter.

Den foranstående bestemmelse udelukker ikke, at en k.v.b.d. produceres overensstemmende med artikel 3, stk. 3 eller fremstilles i henhold til traditionel praksis.

b) Enhver fysisk eller juridisk person, der råder over druer eller most, som opfylder betingelserne for produktion af k.v.b.d., og over andre druer eller anden most, garanterer for en adskilt vinfabrikation; i modsat fald kan den producerede vin ikke betragtes som k.v.b.d.

2. Forarbejdningen af de i stk. 1, litra a) nævnte druer til most og af mosten til vin skal foregå inden for det samme bestemte dyrkningsområde, i hvilket de høstes.

Med forbehold af passende kontrolbestemmelser kan denne forarbejdning dog foretages uden for dette dyrkningsområde, såfremt dette er tilladt ifølge den producerende medlemsstats lovgivning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Disse bestemmelser fastsætter særlig følgende:

- de forskrifter, efter hvilke medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra regelen om, at forarbejdningen af druer til most og af most til vin skal finde sted inden for det samme bestemte dyrkningsområde,
- listen over de k.v.b.d., som fremstilles efter traditionel praksis i henhold til stk. 1.

Artikel 6

1. Hver medlemsstat fastsætter et minimum for det naturlige alkoholindhold for hver af de på dens territorium producerede k.v.b.d. Ved fastsættelsen af dette naturlige alkoholindhold tages der særlig hensyn til de i de sidste ti år inden denne fastsættelse konstaterede alkoholindhold, i hvilken forbindelse kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, tages i betragtning.

2. Med forbehold af undtagelsesbestemmelser, som skal fastlægges efter den i artikel 7 i forordning nr. 24 omhandlede fremgangsmåde, må de i stk. 1 nævnte alkoholindhold ikke være lavere end:

- 6° i zone A.
- 7° i zone B.
- 8° i zone C I.
- 9° i zone C II.
- 9,5° i zone C III.

De i første afsnit nævnte zoner er defineret i bilag III til forordning (EØF) nr. 816/70.

Artikel 7

1. De enkelte vinfabrikationsmetoder til produktion af k.v.b.d. fastlægges for hver af disse vine af vedkommende medlemsstat.

2. Såfremt de klimatiske forhold i en af de i artikel 6 nævnte vinavlszoner gør det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det faktiske eller potentielle naturlige alkoholindhold i friske druer, druemost, most i gæring, ung ikke færdiggæret vin og i vin, der er egnat til produktion af k.v.b.d.

Denne forhøjelse må ikke overstige de i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 18 nævnte grænseværdier og kun foretages overensstemmende med processer og betingelser i den nævnte forordnings artikel 19, med undtagelse af stk. 6.

Dog må en forhøjelse af det naturlige alkoholindhold ved tilsætning af saccharose i vandig opløsning ikke længere foretages efter den 30. juni 1979; endvidere må det forarbejdede produkts volumen herved højst forøges med 10%.

3. En vin, der ikke når et totalt alkoholindhold af mindst 9°, kan ikke betragtes som en k.v.b.d.

Artikel 8

1. Betingelserne og grænserne for tilsætning af syre til og afsyring af friske druer, druemost, most i gæring og af ung ikke færdiggæret vin samt fremgangsmåden, efter hvilken undtagelser kan tillades, er fastlagt i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 20.

2. Betingelserne og grænserne for sødning af k.v.b.d. er fastlagt i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 21.

Artikel 9

De i artiklerne 7 og 8 nævnte processer er kun tilladt, såfremt de gennemføres overensstemmende med forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 22.

Med forbehold af artikel 5, stk. 2, må de nævnte processer kun anvendes i det bestemte område, hvor de forarbejdede friske druer er høstet.

Artikel 10

1. For hver k.v.b.d. fastsættes af den pågældende medlemsstat et hektarudbytte i drue-, druemost- og vinmængder.

Herved tages der særlig hensyn til udbytte i de ti for-

udgående år, i hvilken forbindelse kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative, for det bestemte dyrkningsområde tages i betragtning.

Dette udbytte kan ændres af den pågældende medlemsstat.

2. Overskridelse af det i stk. 1 nævnte udbytte har til følge, at anvendelsen af den ønskede betegnelse forbydes for den samlede høst, medmindre andet er bestemt i medlemsstaternes gældende lovgivninger.

Artikel 11

1. Producenterne er forpligtet til, for så vidt angår de vine, på hvilke betegnelsen k.v.b.d. kan anvendes, at foretage en analytisk og en organoleptisk undersøgelse.

a) Den analytiske undersøgelse bør i det mindste omfatte værdierne af de i bilaget til denne forordning nævnte faktorer, som er karakteristiske for den pågældende k.v.b.d.

Disse faktorer grænseværdier fastlægges af den producerende medlemsstat for hver k.v.b.d.

b) Den organoleptiske undersøgelse omfatter farve, klarhed, lugt og smag.

2. De i stk. 1 nævnte undersøgelser kan ved hjælp af stikprøver gennemføres af de af de enkelte medlemsstater bestemte kompetente organer, indtil Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. (2), har fastsat egnede bestemmelser om deres systematiske og almindelige gennemførelse.

3. Så længe endnu ingen fællesskabsmetoder er fastsat

– skal der til undersøgelse af faktorerne i henhold til stk. 1 samt i alle andre tilfælde, hvor det er nødvendigt til denne forordnings gennemførelse, anvendes de analysemetoder, der er nævnt i bilag A til den internationale konvention om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vine af 13. oktober 1954;

– finder de traditionelle metoder i hvert enkelt medlemsstat fortsat anvendelse, såfremt det nævnte bilag med hensyn til undersøgelse af bestemte faktorer i henhold til stk. 1 ikke foreskriver nogen metode.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, særlig anvendelsen af de vine, som ikke opfylder de ved de pågældende undersøgelser stillede betingelser, og betingelserne for denne anvendelse, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Artikel 12

1. Fællesskabsbenævnelsen k.v.b.d. eller en specifik i medlemsstaterne traditionelt anvendt benævnelse til be-

tegnelse af bestemte vine kan kun anvendes for sådanne vine, der opfylder de i denne forordning fastsatte bestemmelser og dens gennemførelsesbestemmelser.

2. Uanset de yderligere i henhold til de nationale lovgivninger tilladte benævnelser og på betingelse af, at de nationale bestemmelser vedrørende de pågældende vine overholdes, er de i stk. 1 nævnte traditionelle specifikke benævnelser følgende:

a) for Tyskland:

- indtil den 19. juli 1971 betegnelser der angiver hvor vinene hidrører fra med tilføjelse af benævnelsen »Naturwein«, »Originalabfüllung«, »Spätlese«, »Auslese«, »Beerenauslese« eller »Trockenbeerenauslese«;
- efter den 20. juli 1971 erstattes dog de foregående traditionelle betegnelser af angivelserne af vinenes herkomst med tilføjelse af benævnelsen »Qualitätswein« eller af benævnelsen »Qualitätswein mit Prädikat« i forbindelse med en af benævnelserne »Kabinett«, »Spätlese«, »Auslese«, »Beerenauslese« eller »Trockenbeerenauslese«;

b) for Frankrig:

»Appellation d'origine contrôlée«, »Appellation contrôlée«, »Champagne« og »Vin délimité de qualité supérieure«;

c) for Italien:

»Denominazione di origine controllata« og »Denominazione di origine controllata e garantita«;

d) for Luxembourg:

»Marque nationale du vin luxembourgeois«.

3. Et bestemt områdes navn må uanset bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 30, stk. 2, kun anvendes til betegnelse af en vin, såfremt det drejer sig om en k.v.b.d.

4. En k.v.b.d. bringes i omsætning med det bestemte områdes benævnelse, som er blevet tildelt den af den medlemsstat, i hvilken den er blevet produceret.

En vin, der opfylder de i denne forordning og i de til gennemførelsen af denne forordning fastsatte bestemmelser, må ikke uden benævnelse k.v.b.d. eller uden en i stk. 1 og stk. 2 nævnt traditionel specifik benævnelse bringes i omsætning.

Benævnelsen k.v.b.d. skal påføres det i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 29, stk. 1 nævnte ledsagedokument.

5. Deklasseringen af en k.v.b.d. kan ske i produktionsleddet på de i de nationale lovgivninger fastlagte betingelser; den kan kun foretages i afsætningsleddet, såfremt en under modningen, lagringen eller befordringen konstateret ændring har afsvækket eller forandret kendetegnene for den pågældende k.v.b.d.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om anvendelsen af deklasserede k.v.b.d. samt betingelserne for denne anvendelse, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Artikel 13

1. Enhver medlemsstat garanterer kontrollen med og beskyttelsen af de k.v.b.d., der overensstemmende med denne forordning er bragt i omsætning.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Artikel 14

1. Mængderne af druer, druemost, vine egnede til produktion af k.v.b.d. og af k.v.b.d. anføres hver for sig i den anmeldelse af høst og beholdninger, som er foreskrevet i de til gennemførelsen af artikel 2 i forordning nr. 24 fastlagte bestemmelser.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Artikel 15

Udover de i denne forordning omhandlede bestemmelser kan de producerende medlemsstater under hensyntagen til bestående skik og brug fastlægge yderligere eller strengere kendetegn og betingelser for produktionen og omsætningen af kvalitetsvine, der produceres i bestemte områder inden for deres territorium.

Artikel 16

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. Reglerne i forbindelse med meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24.

Artikel 17

Skulle overgangsforanstaltninger være nødvendige for at lette overgangen til reglerne i denne forordning, særlig

såfremt disse reglers ikrafttræden til det fastsatte tidspunkt ville støde på væsentlige vanskeligheder, fastlægges disse foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 7 i forordning nr. 24. De finder anvendelse til senest den 31. august 1971.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder fra 1. juni 1970.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. april 1970.

På Rådets vegne

Ch. HEGER
Formand

BILAG

Liste over faktorer, som kan anvendes til gennemførelse af artikel 11, og som muliggør en karakterisering af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

- A. Organoleptisk undersøgelse
 - 1. Farve
 - 2. Klarhed og bundfald
 - 3. Lugt og smag
 - B. Undersøgelse af vinens reaktion
 - 4. Reaktion over for luft
 - 5. Reaktion over for kulde
 - C. Mikrobiologisk undersøgelse
 - 6. Reaktion i termostatrum
 - 7. Vinens og bundfaldets udseende
 - D. Fysisk og kemisk analyse
 - 8. Massefylde
 - 9. Alkoholindhold
 - 10. Total tørstof (konstateret ved massefyldemåling)
 - 11. Reducerende sukker
 - 12. Saccharose
 - 13. Aske
 - 14. Askens alkaliske egenskaber
 - 15. Totalt syreindhold
 - 16. Flygtigt syreindhold
 - 17. Bundet syreindhold
 - 18. pH
 - 19. Fri svovldioxid
 - 20. Total svovldioxid
 - E. Supplerende analyse
 - 21. Kulsyre (perlende vine og mousserende vine, atmosfærer ved 20° C)
-